

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/15674.**

Benyújtás dátuma: **2021-03-30 11:57**

Parlex azonosító: **1DNTTNWT0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Ha a kormány szerint annyira csökkent a szegénység az elmúlt években, akkor minek ennyi népkonyha? Miért nem adnak érdemi támogatást a bajba került családoknak?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A koronavírus-járvány gazdasági hatásai családok százezreit tette tönkre. Sokan elveszítették munkájukat, akár bejelentett volt, akár fekete. A kormány ezeken a családokon semmit nem segített az elmúlt egy évben. Akinek legális munkája volt, már rég ellátás nélkül maradt, hiszen a munkanélküli járadék még mindig mindössze 3 hónapig jár, összege pedig még mindig legfeljebb a minimálbér lehet. Hogy lehetne ebből egy családot hónapokig eltartani? Akinek van munkája, de megbetegszik, annak is csökken a bevétele, hiszen a kormány nem hajlandó 100%-os táppénzt adni ezeknek az embereknek, még a pedagógusoknak és a szociális dolgozóknak sem (különben elárulná, hogy mennyien kaptak ilyet közülük). És akkor még a tb jogosultságot is szigorították a járvány kellős közepén... A beígért bértámogatások nagyon kevés vállalkozást értek el, és alacsony összegűek ahhoz, hogy megtartsák a dolgozókat, ráadásul hónapokig ezt sem kapták meg a cégek.

Eközben a közpénzt hol ellopják, hogy „csak” elfecsérlik. Előbbire is számtalan példa van, utóbbira megemlíthető a népkonyha-biznisz. Vagy nem tudom minek nevezzük azt, amikor csak azért hoznak létre egy szolgáltatást, amire egyébként nem biztos, hogy ekkora szükség van, hogy valakik hozzájussanak az állami támogatáshoz?!

Az utóbbi időben ugyanis egyre több településen nyílik úgynevezett népkonyha. A szociális törvény szerint a népkonyha a szociális étkeztetés egyik formája: napi egyszeri meleg étkezést nyújt, ingyenesen, minden előzetes igénylés nélkül. Korábban ezt kifejezetten a legrászorultabbak vették igénybe, elsősorban a hajléktalan embereknek nyújtott segítséget.

Ma már olyan településeken is létrehoztak ilyeneket, ahol nincsenek is hajléktalanok. Igaz, sok helyen akkora a szegénység, hogy így is sokan elfogadják az ingyenes ételt. De hallani olyanokról is, akik egyáltalán nem rászorulók és mégis elviszik az ingyen ebédet. A „sima” szociális étkeztetés egyébként rászorultság alapján, adott esetben térítési díj ellenében kapható elvileg minden településen.

A népkonyhákra vonatkozó adatok drasztikus emelkedést mutatnak: 2019-ben 503 népkonyha volt (amiből 383 egyházi fenntartású), miközben 2010-ben még csak 44 volt összesen. Ezek a népkonyhák átlagosan kb. ötezer főt láttak el egy nap, 2019-re ez a szám 84 ezerre nőtt. Így a félmilliárdos ellátás ma már 7,6 milliárdos lett.

Ahogy nőtt a népkonyhák száma, úgy emelkedett a potenciálisan ellátható emberek száma is (a kapacitás) és a valóban ellátottak közötti különbség: 2010-ben még kevesebb mint kétezer fő volt a különbség, ma már több, mint hatvanezer fő. Ha ennyire nincsenek kihasználva, akkor mi szükség ennyi népkonyhára? Kik és mire veszik fel az állami támogatást? Hova tűnik ez a sok milliárd forint?

Nemrégiben adtam be erről egy írásbeli kérdést, persze a válasz sok konkrétumot nem tartalmazott. De az kiderült, hogy valószínűleg a kormányzati apparátus is érzékelt valamit ebből a meglepő szociális érzékenységből, ami elárasztotta az országot, mert úgy tűnik mintha szigorítani próbáltak volna a rendszeren. Azt közölték, hogy ma már csak akkor jöhet létre egy településen más fenntartó által működtetett népkonyha, ha ahhoz előzetesen hozzájárul az önkormányzat. De kértem én: miért kell létrehozni valamit, ami már van valahol, hiszen elvileg, minden önkormányzatnak biztosítania kellene valahogyan a szociális étkeztetést? Ha pedig már van valamilyen formában, akkor miért kéne még több szociális étkeztetés/népkonyha ugyanoda, ha nincs is annyi igénylő?

Azt is írták, hogy ma már nem lehet automatikusan befogadni a finanszírozási rendszerbe a népkonyhát (azaz nem kaphat azonnal állami támogatást), csak ha ahhoz a pénzügyminiszter és a szociális miniszter is hozzájárul. Na és ettől változott valami? Gondolom így már tényleg csak a haverok kapnak támogatást.

Sehogy sem világos, hogy mitől és hogyan lett ennyi népkonyha az országban, azon túl, hogy kétségtelenül egyre többeknek van szükségük segítségre, akár ahhoz is, hogy naponta egyszer meleg ételhez jussanak. **De ha a kormány szerint annyira csökkent a szegénység az elmúlt években, akkor minek ennyi népkonyha?**

Rétvári Bence érdeként írja le, hogy „a kormány szociálpolitikájának köszönhetően a népkonyha szolgáltatás igénybevételére szoruló állampolgárok kevesebben vannak, mint amennyi kapacitás rendelkezésre áll”. Aha, de a kapacitás nem azt jelenti, hogy azt mind biztosítani kell? Akkor viszont felmerül a kérdés, hogy 84 ezer emberre naponta főznek 145 ezer adag ételt? Hiszen előzetes igénylés nincsen, honnan tudják melyik nap mennyit főzzenek? Mégis azt írja az államtitkár úr, hogy „a célhoz kötöttség megvalósul” és a közpénzek elköltés kellően szabályozott körülmények között valósul meg”. Ha ilyeneket mondanak az mindig gyanús...

Eközben

- semmilyen segítséget nem adnak a korlátozások miatt bezárt szolgáltatásokban, kereskedelemben dolgozóknak, akik hetek, hónapok óta bevétel nélkül maradtak;
- azt mondják, hogy beoltották az összes szociális dolgozót és ellátottat, pedig a teljes alapellátást kihagyták (bölcsődétől a házi gondozásig);
- semmilyen érdemi segítséget (eszközök, pénz) nem adnak a digitális oktatásba be csatlakozni nem tudó gyerekeknek, családoknak;
- a szociális segély összegét tíz éve nem emelték és semmilyen krízistámogatást nem adnak a legszegényebbeknek;
- a családi támogatásokat 11 éve nem emelték;
- bezárják a hajléktalan embereket ellátó kórházat

és úgy beszélnek a nyitásról, hogy valójában senki nem tudja megmondani, hogy mikor fog javulni a helyzet, de folyamatosan hülyítik az embereket.

Mindezek miatt kérdézem:

Miért nőtt meg ilyen jelentősen a népkonyhák száma az elmúlt években, ha állítólag annyira csökken a szegénység?

Mi az oka annak, hogy a népkonyhák „kapacitása” és a napi átlagforgalma között ekkora különbségek vannak az utóbbi években?

Miért adott a kormány ennyi állami támogatást a kihasználatlan népkonyhák létrehozására, mikor sok más helyre kellene segítség?

Kik és miért mutyiznak a népkonyhákkal?

Mi az oka annak, hogy a népkonyhák háromnegyedét az egyházak működtetik?

Mekkora állami támogatást kaptak az egyházak a népkonyhák fenntartásához az elmúlt 10 évben?

Miért nem nyújtanak valódi segítséget a bajba került családoknak? 80%-os bértámogatást, 100-os táppénzt?!

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2021. március 30.

Bangóné Borbély Ildikó

országgyűlési képviselő

(MSZP)